Otvt 9.9.2025.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
5 PRIMLJENO
neposr. poštom 12 -09- 2025 obično prepor.
u 5 prim. pril.
pristojba eura

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU

Tužitelji: Tomas i Kristina Lavin, Remetinečki Gaj 27b, 10 020 Zagreb, OIB 30932979379

I. Tuženik: Nikola Dmitrović, ravnatelj XV. gimnazije, Jordanovac 8, 10 000 Zagreb,

II. Tuženik: Sanja Vučetić, psihologinja XV. gimnazije, Jordanovac 8, 10 000 Zagreb,
(i ili Zrinka Pandžić, nakon očitovanja tuženika o psihologu nadležnome za tužiteljicu)

III. Tuženik: XV. gimnazija, Jordanovac 8, 10 000 Zagreb, OIB 24358183010, ,

IV. Tuženik: Grad Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, 10 000 Zagreb, OIB 61817894937,

Vps: 50,000.00 eura

T U Ž B A

radi
naknade štete

x5

---

1. Tužitelji podnose ovu Tužbu radi naknade pravične naknade štete, jer su tuženici svojim višegodišnjim ustrajnim i ponavljanim krajnje amoralnim, nesavjesnim pa i nezakonitim postupanjem na strani tužitelja prouzročili nenadoknadivu neimovinsku štetu sa svim nesagledivim posljedicama koje su i dalje potpuno nepoznate, a koja šteta se očituje u povredi prava osobnosti i to povredi prava na duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, privatnost osobnog i obiteljskog života, kao i povredu prava roditelja na najosnovnije informacije o svojoj vlastitoj djeci, sve sukladno članku 17. ZOO-a i članku 1100. ZOO-a.

Tuženici su naročito pri tome tijekom 4 pune godine teško i nepopravljivo povrijedili najosnovnija prava i interese II. tužiteljice, kojoj kao malodobnome djetetu posebno ranjivome radi svoje dobi i "životnim" okolnostima u kojima se očito nalazila, umjesto da su joj kao djelatnici obrazovne ustanove pružili punu pomoć i zaštitu kao žrtvi od svakoga oblika nasilja, zlostavljanja, zloupotrebljavanja i bestijalnoga iskorištavanja i manipuliranja, isti su se suprotno svim zakonskim i općeljudsko-moralnim propisima, zakonima i regulama zapravo otvoreno i neskriveno podmuklo stali na stranu i u funkciju zlostavljača II. tužiteljice, zasigurno pod parolama radi zaštite njenih prava i interesa, tužiteljice, ne njene zlostavljačice.

U najmanju ruku što su kao iole savjesni bilo prosvjetni radnici, bilo tek obični građani, ne samo mogli nego nasušno morali napraviti, tuženici II. tužiteljicu nisu niti uputili gdje može potražiti svoja najosnovnija prava i zaštitu, kada joj to već sami nisu htjeli pružiti, a kamoli da su sukladno izričitim zakonskim odredbama po kratkome postupku nadležnim institucijama prijavili svaku pa i najmanju sumnju na bilo kakvu vrstu zlostavljanja kojemu je II. tužiteljica godinama ničim i nikim ometano bila očito sustavno izvrgnuta, i to na osobito podmukao način.

Nevjerojatna je i upravo zastrašujuća spoznaja, da je II. tužiteljica prošla cjelokupno svoje srednjoškolsko obrazovanje u kojem tuženici ne da joj nisu pružili apsolutno nikakvu pomoć, podršku, zaštitu, savjet, bilo što, u njenim najblaže kazano "neprimjerenim" životnim okolnostima, nego dapače i štoviše, tuženici su svesrdno sve svoje resurse podmuklo stavili u službu nevjerojatnih upravo epskih razmjera manipuliranja i zlostavljanja koje se sustavno i temeljito provodi nad II. tužiteljicom od dana njene doslovne otmice koje je izvršila njena (anti)majka.

I to se sve godinama "uredno" odvija bez ikakvoga iti najmanjega smetanja i ometanja, ne u nekoj trogodišnjoj "drvnoj" školi, smještenoj u nekom brdsko-planinskome području i ili "provinciji" daleko od bilo kakve "civilizacije", uljuđenosti i informiranosti o bilo čemu, nego u centru europske bijele metropole, državi vladavini prava i pravne sigurnosti, državi potpisnice nepobrojivih vagona međunarodnih i tuzemnih Konvencija, Deklaracija i Protokola, o svim mogućim i nemogućim pravima i zaštitama od nasilja, sve u jednoj takvoj razvikanoj navodnoj crème de la crème vrhunaravnoj tzv "elitnoj" obrazovnoj ustanovi, kakva se već voli prikazivati, reklamirati i na van predstavljati.

Od navedenoga još je samo strašnija činjenica da i niti nakon što je I. tužitelj osobno izričito višekratno upozorio tuženike o kojim se ovdje zapravo činjenicama i okolnostima radi kada se govori o njegovome djetetu, niti tada oni apsolutno ništa nisu poduzeli kako bi zaštitili najosnovnija prava i interese malodobne II. tužiteljice, nego su štoviše nastavili gdje su stali sa svojom ništa manje nego zločinačkom "obrazovno" manipulatorskom politikom, politikom prvo sustavnoga izvršavanja a zatim i još sustavnijega zataškavanja zločina izvršavanoga nad djetetom koje pohađa njihovu školu.

Dakle, iako je I. tužitelj kao otac svojega djeteta višekratno osobno pristupao u prostorije škole, moleći od bilo ravnatelja, bilo razrednika, bilo psihologa škole za minutu dvije razgovora kako bi ukazao na stvarnu pozadinu i okolnosti u kojima se njegovo dijete godinama nalazi, tuženici su tužitelja glatko ispratili iz škole, sa izrečenim mu upozorenjima da bi oni mogli zvati i policiju ukoliko on kao otac bude "smetao" njih u njihovome "radu" i "obrazovanju" njegovoga vlastitoga djeteta.

Obrazovanja u smislu uglavnom i ponajviše da se majka uvijek ima smatrati sveticom, nepogrešivom, nemanipulativnom istinozborkom, žrtvom teškoga nasilja, plavom, modrom i izubijanom, dok očevi su svi redom, to je već ionako vrlo dobro utvrđena i svjetski općepoznata potvrđena naprosto znanstvena činjenica, pijanci, kriminalci, teški nasilnici lomitelji kostiju, probisvjetovi, niškoristi, kurvaroši i ostalo već što i kako ta "elitna" obrazovna institucija promovira i obrazuje svoje učenike, što otvoreno, što ne tako otvoreno, ljubazno i u rukavicama.

Da tuženici sa takvim svojim krajnje amoralnim i teško nezakonitim postupanjem između "ostaloga" naočigled teško krše i pravomoćne odluke i presude samih sudova, nisu pomogle niti opetovane zamolbe tužitelja koje je iznosio tuženicima u nekoliko navrata kada su mu to takvi dobri i istinogladni velikodušno dozvolili da im se uopće na bilo koji način obrati, kao i da kada već njemu naprosto neće i ne žele vjerovati niti jednu jedinu riječ, da se onda direktno obrate **S U D U** koji je i donosio presude u ovome slučaju, ili CZSS – u, ili i njihovome nadležnome Ministarstvu, na što je sve tužitelj ponavljano ukazivao, umoljavao i upućivao, no ne, tuženicima je bilo daleko lakše i milije staviti se u punu službu i na potpuno raspolaganje najgnjusnijega mogućega organiziranoga kriminala pa i doslovne mafije u punom značenju riječi koja se bavi otmicama i zlostavljanjem tuđe djece!

Okrenuti telefonski broj ili dva i saznati krucijalne i elementarne činjenice, presudne činjenice od životne važnosti koje se izravno tiču učenice koja pohađa njihovu školu, ma neee, preteško je to bilo i prekompliciranо za ove vrle nadrealno elitne intelektulace, ta lakše je ići niz dlaku i psihički i moralno teško i očito neizlječivo poremećenoj majci tog djeteta, sve na životnu i nepopravljivu štetu toga istoga djeteta, "naravno".

Dakle, tuženici su našli shodnim mrtvo ladno staviti se na stranu, u punu službu i funkciju nezamislivo maliciozne brižne majčice toga jadnoga djeteta, da se dodjeljuje Nobel za zloću, malicioznost i manipulaciju prva bi ga glatko odnijela, gdje su se oni stali za antimajku spremni da ispunjavaju sve njene teško poremećene želje i željice, koje ona sa nesmanjenim intezitetom otvoreno ispoljava i provodi na nesagledivu i životnu štetu vlastite djece tada gotovo punih 12 godina, sada gotovo niti 15, slovima, petnaest, godina, ne tjedana niti mjeseci.

Dokaz: - nesporno,
- očekivano priznanje tuženika.

2. Odgovornost III. tuženika XV. gimnazije i IV. tuženika grada Zagreba tužitelj temelji na članku 1061. stavak 1. ZOO-a u kojom je propisano da štetu koju zaposlenik na radu ili u svezi sa radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojeg je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, pri čemu poslodavac prema trećima odgovara po načelu objektivne odgovornosti, znači za svaki oblik krivnje radnika (namjera, krajnja nepažnja ili obična nepažnja).

3. Tužba se podnosi solidarno u odnosu na sve tuženike sukladno članku 1107. ZOO-a.

4. II. tuženica kao tzv "psiholog" te "elitne" obrazovne ustanove tek je zasigurno posebna priča za sebe.

Koja je njena zapravo tamo svrha i funkcija, to samo bogzna, osim po svemu sudeći za vrijeme "radnoga" vremena špijanje kava, telefoniranje, hodanje po placu i krađa od boga dana kao parazit na državnome proračunu.

Da barem ništa ne radi, to bi bilo super i odlično, no međutim ona se očito bavi svime onim suprotnim što joj zakon i preliminarna etika i moral propisuju, bome i struka, i ljudskost naravno ukoliko je uopće posjeduje, gdje se po svemu sudeći aktivno bavi zataškavanjem najgorih oblika zločina izvršenih na životnu i nesagledivu štetu desetina pa i stotina djece koja su joj povjerena za nešto suprotno, dijametralno suprotno, da se brine za njih, za njihovo psihičko i emocionalno stanje i zdravlje i njihovu stvarnu i najveću dobrobit, ne onu deklarativnu.

U školi u kojoj ona obož nešto "radi", **U PUNE 4 GODINE** ova **VRSNA** psiho stručnjakinja ne da očito nije uspjela detektirati apsolutno nikakav problem sa djetetom koje je žrtva, **O Č I T A Ž R TV A** i otmice i brutalnoga **D E S E T L J E T N O G A** zlostavljanja, nego nije uspjela ništa, **A P S O L U T N O N I Š T A, N U L A !!!**

N U L A !!!

Stoga, tužitelju se uistinu teško oteti dojmu, da se ovdje radi isto tako i o **NULI** od (ne)čovjeka, nuli od žene, nuli od majke, nuli od preliminarnoga morala, savjesti i bilo kakve odgovornosti, nuli od psycho "stručnjaka", ne o ikakvoj stručnjakinji, pogotovo ne "elitnoj", dakle **N U L A, Z E R O !**

Tužitelj se i njoj uspio nakratko obratiti, sa iskrenom željom da otvoreno porazgovara o problematici njegovoga djeteta, no međutim, ista kao takva izgleda da dobro pognojena nacifeminističkim izmetom brzinski tužitelja otpravlja iz svog "radnoga" ureda, ne želeći mu uopće odgovoriti na pitanje niti samo pohađa li njegovo dijete tu vrsnu crème de la crème školu, a kamoli što drugo.

Kao da se radi o kakvom zatvoru i konc logoru, a ne obrazovnoj ustanovi, pa ne bi baš bilo zgodno da se sazna koga se tamo sve utamničuje, muči i pogubljuje.

Štoviše, i kada je u zatvoru obitelj uhićenoga ima prava znati gdje se nalazi član obitelji.

5. S obzirom na sve navedeno, sve te teško višegodišnje nezakonite i kranje amoralne radnje tuženici su očito izvršili svjesno, smišljeno i namjerno, ne u kakvoj možebitnoj zabludi, nehaju, radi kakvoga nenamjernoga propusta, ispala im skliska čaša iz mokre ruke, ili radi možebitne "preopterećenosti" "poslom".

Činjenica da pri tome svjesno i smišljeno izravno krše i veći broj pravomoćnih sudskih odluka tuženike uopće nije niti najmanje smetalo niti ometalo u njihovim protupravnim radnjama, iako prema tim presudama I. tužitelj ne da nije nikada i niti na koji način isključen iz roditeljske skrbi o svojoj djeci, a pogotovo ne lišen, nego dapače i štoviše, tijekom više godina nepobitno je, nesporno i ponavljano utvrđivano kako je za pravilni rast i razvoj djece Lavin neophodna stalna prisutnost i čim veća uključenost njihovoga oca ovdje I. tužitelja u njihovim životima i odrastanjima!

No međutim, tuženike takve suvišne i isuviše zastarjele i zaostale tričarijice koje uopće ne prate svjeCku modu uopće i niti najmanje ne zanimaju, njih zanima samo redovna plaćica, 3 mjeseca godišnjega i još redovitije prostiranje crvenog tepiha ispred teško poremećeno umobolnih želja teško i neizlječivo poremećenih antipod "majki" kada god se pojave pred vratima njihove škole, po mogućnosti svakako uz školski zbor, da joj se svaki puta prigodno opjeva njena teška i velika "žrtva", i "dobrota" to svakako i naročito.

I možda za tuženike najbitnije, da im nitko ne talasa po hodnicima "njihove" "obrazovne" ustanove, oni je napravili oni je sagradili, što će ljudi reć ako se sazna da i nisu tako niti "elitni" još manje jako pametni i stručni kakvima se vole prikazivati i prodavati na van, a kamoli tek "dobri" i dobrohotni, interes djeteta im je uvijek vrhunaravni imperativ, uvijek spremni pomoći i zaštititi prava i interese svojih učenika.

Dakle, tuženici su sva ta utvrđenja koja su proizašla od strane dvoje vještaka, kasnije potvrđena brojnim sudskim odlukama, grubo pa i bezobzirno kršili, zabranili i onemogućili provođenje u stvarnosti i to ne "samo" pravo roditelja na barem neke najosnovnije informacije o svojoj vlastitoj djeci, nego prvenstveno su pregazili najosnovnija prava II. tužiteljice na uključenost njenoga drugoga, "izgleda" da više prvoga pa i jedinoga roditelja, u njenom životu, odrastanju i školovanju.

6. Tako recimo, ovi vrhunski elitni intelektualci i stručnjaci izgleda da nemaju apsolutno nikakvih kognitivnih disonanci u svojim napredno modernim glavama, dok ovu i ovakvu vrhunsku majku i sva njena pravo nezamisliva postupanja koja provodi nad i sa svojom vlastitom djecom, povezuju sa bilo kakvim iole odgovornim roditeljstvom a posebno tek majčinstvom, baš nikakvih!!

I to iako sve to što radi sa svojom rođenom djecom, ne tuđom kao što to na primjer rade ovi tuženici ili kao čija (zla) maćeha, očito nisu stvar nekog njenoga prolaznoga "hira", jer ta psihopatologija na djelu ove brižne tople majčice traje naočigled i ovim vrhunskim obrazovnim djelatnicima sada ne "samo" gotovo 15 nego i preko 20 godina.

Tako da jel jesu oni elitni crème de la crème nadrealno intelektualni **PRO-SVJET(L)(N)I** djelatnici lišeni bilo kakvih zdravorazumskih inteferencija sa realitetima oko sebe, ili nisu, pobogu!?!

Najgore od svega, kao i u mnogim drugim sličnim slučajevima postojanja bilo kakve vrste nasilja i zlostavljanja, na bilo kojoj relaciji, bilo vršnjačko, bilo od strane nastavnika i drugih zaposlenika škola, bilo roditeljsko, ovdje se i ponavlja i potvrđuje, raznim vrsnim ravnateljima škola je zapravo najbitnije da se sve jako dobro i neprobojno zataška i gurne duboko pod tepih, najdublje što se može!

Da nitko ne sazna za bilo kakav problem, niti nadležne službe i institucije, a kamoli kakva javnost, kod njih je uvijek sve super, sve je za pet.

Tako je očito i ovome vrsnome elite ravnatelju, on sam sebi najbitniji, njegov i "ugled" njegove elitne škole, a sve pod parolama kako se on tobože najviše brine za prava tuđe djece!

Pa tako on izginu i za prava mojega djeteta, a koliko taj njegov ekonomsko propagandni program ima veze sa realnošću, "valjda" je sasvim razvidno iz priloženog.

Da je koje od te djece doslovno terorističkim činom oteto i grubo, sustavno i podmuklo godinama zlostavljano, takvo što za shvatiti je daleko više i previše za očekivati od sposobnosti shvaćanja i razmišljanja ovoga ravnatelja, ma koliko god on elitan bio, ponajviše u intelektualnome a bome svakako i naročito i u onom moralnome smislu, pravo nadrealan.

Eto jadan on, uistinu, ne može spavati od brige za II. tužiteljicu, podočnjaci mu do poda, i od brige za njoj mnoge slične, 4 godine on samo razmišlja kako bi II. tužiteljici pomogao, zaštitio je od svakog oblika nasilja i zlostavljanja i izvukao je iz zlostavljačkih "životnih" okolnosti, 4 pune godine samo on o tome razmišlja!

Upravo zato i je ko zadnjeg kera istjerao oca djeteta iz "njegove" škole, jer je **ON TAJ**, njezin otac, koji u životu II. tužiteljice zapravo predstavlja opasnost i ugrozu, on, ne tko drugi niti kojim slučajem.

Jel ima boljega dokaza za navedeno od činjenice da ovaj otac predstavlja neviđenu ugrozu i opasnost za svoje vlastito dijete, možda i za ostalu djecu, jer nikada se ne zna, pa čak i onda kada se pojavi u školi za vrijeme ljetnih tromjesečnih praznika!

Sa zamolbom za razgovor, sa nekim od djelatnika, samo se kaže, ne.

Tako da zato i je II. tužiteljica prolazila 4 godine kroz njegovu školu, da bi iz nje izašla pametnija, obrazovanija, zdravija, psihički stabilnija i naročito zaštićena od svakog oblika nasilja i zlostavljanja, i tadašnjega i budućega, kao što je sasvim razvidno iz priloženog.

Zaboli fino ove tuženike leve uvo za one najslabije, najranjivije, najnemoćnije i najpotrebitije, tuđu djecu koja su im povjerena, zasvira im se frulica, za što u konačnici primaju plaću, tuženici su i u ovome slučaju, i kao sami ravnatelj i kao vrsna psiho "stručnjakinja" oka nepogrešiva sokolova, jasno, nesporno i nepobitno pokazali i dokazali da je tomu tako.

7. Dakle, još jednom se ukazuje na nespornu činjenicu da je I. tužitelj u više navrata tijekom mjeseca srpnja, kolovoza i rujna 2022. godine doslovno "hodočastio" tuženike, ljudski ih i civilizirano umoljavao, ukazivao, dijelom i upozoravao da zabranjivanjem i onemogućavanjem najosnovnijih informacija o školovanju i općenito o II. tužiteljici njezinome **V L A S T I T OM E** ocu, grubo krše Zakon, "izgleda" da i međunarodne Konvencije, grubo krše najosnovnija prava samoga djeteta, prava roditelja, u konačnici očito time izravno i teško krše i same pravomoćne sudske Presude.

Tuženici se na sve molbe, žalbe i apele oca djeteta nisu niti najmanje obazirali, već su važeće Presude tumačili na način kako njima paše i odgovara, možda i kako paše njihovoj kriminalnoj volji, sve sukladno teško poremećenim željama antimajke djeteta, i njenoj blago kazano kriminalnoj volji, koja je davnih dana nakon fizičke otmice odlučila provesti do kraja i svaku drugu otmicu zajedničke djece, emocionalnu, mentalnu, pa tako i otmicu uopće i postojanja i same ideje u djece o imanju i postojanju vlastitoga oca, u konačnici i onu "pravnu" otmicu, stalne pokušaje "legalizacije" i "ozakonjivanja" svog tog osmišljenoga dobro organiziranoga desetljetnoga zločina.

Tuženike očito nije bilo niti ih je i dan danas uopće briga, što svojim samovoljnim i teško protuzakonitim postupanjem nanose i nepopravljivu i nenadoknadivu štetu i ocu i djetetu, jer u srednju školu se očito ide samo jednom, i nikada više.

Tuženike očito nije bilo niti ih je i dan danas uopće briga, što su svjesno propustili kao obrazovna institucija kojima je jedina funkcija i smisao postojanja posvetiti posebnu pažnju stvarnoj dobrobiti njihovih učenika, doznati stvarne realnosti u kojima II. tužiteljica godinama "živi" kao i posljedice koje trpi radi toga, zaštiti je od svakog oblika nasilja ma od kuda i ma od koga dolazilo i sukladno svojim zakonskim ne "samo" ovlastima nego i posebno dužnostima, pružiti joj svu moguću stručnu podršku i pomoć, pa i onu preliminarno ljudsku, kao i saznato prijaviti za to nadležnim institucijama.

Stoga, ovdje se očito ne radi "samo" o školovanju, ovdje se radi o cjelokupnome "životu" djeteta i "ljudima" koje ga 24/7/365 okružuju, stvarnim uvjetima u kojima to dijete "živi" i odrasta, a što su tuženici ne "samo" propustili činjenično saznati nego štoviše i još nemjerljivo gore, aktivno su se uključili u zataškavanje činjenice da je to dijete prvo oteto a zatim i godinama grubo i podmuklo zlostavljano, i to vrlo vjerojatno od strane većega broja osoba!

Ovoj izgleda da nekoj vrsti "narcisoidnih manijaka" koji su sami sebi najbitniji, za to ih i plaća stoka sitnozuba, je po svemu sudeći najbitnije da učenik njihove škole ostvaruje kakve rezultate, po mogućnosti da hoda po kakvim natjecanjima i donosi čim bolje nagrade, što je više natjecanja to je više možebitnih nagrada, što je više nagrada to je više ovaj skromni i samozatajni ravnatelj i njegova "elitna" škola više na TV-u, a to kako učenici njegove škole stvarno "žive", kako se osjećaju, koji je njihov stvarni background, imaju li svoj mir, duševno zdravlje, imaju li jesti, piti, spavati, oca, prisutnoga oca, majku, majku majku ne nazovi majku i anti i protumajku, žive li i odrastaju zaštićeni od svakog oblika nasilja i zlostavljanja, jesu li silovana, možda i doslovno ne "samo" u zdrav mozak, znaju li ta djeca tko im uopće glavu nosi, to sve ove uskogrudne, sebične i ograničene "ego manijake" niti najmanje ne zanima, takvo što izgleda da uopće nije u opisu njihovoga "radnoga" mjesta, a posebno ih tek to ne zanima i uopće ne interesira dok god je ovaj ravnatelj i njegova škola na TV-u i dok god mu učenici njegove škole redovito pribavljaju ne samo prozirnu nego i onu krvavu čast, ugled i slavu, a možda i sa tim povezanu dodatnu paricu.

Njima je "ugled" njihove "elitne" "škole" na prvome i jedinome mjestu, točnije uz to povezan njihov osjećaj vlastite važnosti, "uspjeha" i grandioznosti, ako tako "treba", i preko glava mrtvih učernika, sa i bez navodnika.

8. Ukazuje se i na činjenicu da je tužitelj od tuženika molio tek i samo najosnovnije informacije o školovanju svojega djeteta, kao i s obzirom na iznimno teške okolnosti u kojima dijete godinama "živi", razgovor sa psihologinjom škole, kao i razrednikom djeteta.

Sve te krajnje nenormalne i skandalozne prohtjeve jednoga krajnje nenormalnoga i posve poludjeloga oca su tuženici glatko odbili, neistinito uporno tvrdeći mu da on na to nema apsolutno nikakvih prava.

I to sve iako je istina očito potpuno suprotna, i otac ima i pravo, još više kao iole odgovorni roditelj ima i obavezu imati barem osnovne informacije o svojem djetetu, još je važnije, neotuđivo pravo je djeteta da njegov iole savjesni roditelj ima barem neke najosnovnije informacije o njemu, njegovome zdravlju i školovanju.

Sve navedeno tuženici su besramno i krajnje protuzakonito po kratkome postupku uskratili tužiteljima, svjesno, smišljeno i namjerno, godinama.

9. Svakako je ovdje potrebno istaknuti i očitu činjenicu da se obrazovanje djece ne sastoji samo u tome da se mahnito buba razno gradivo i trči za eventualnim uspjesima, skupljaju nagrade i posljedično diže ego ravnateljima, poput primjerice ovome.

Obrazovanje i školovanje djeteta je sveobuhvatni postupak koji ima za cilj pratiti i nadgledati mladu osobu u svakome smislu, u praćenju njegovih školskih uspjeha, ali i ništa manje praćenje njegovoga i psihičkoga i emocionalnoga stanja i zdravlja, pa i njegovih stvarnih životnih okolnosti u kojima živi.

Zato "valjda" i jesu u školama zaposleni ne samo učitelji i nastavnici, nego i druge (pre)važne osobe i struke, pedagozi, psiholozi, uz školske liječnike.

Tuženici su sve to sa II. tužiteljicom očito propustili učiniti, prepoznati i uočiti na vrijeme, "izgleda" da namjerno, da sa tim djetetom i okruženjem u kojem ona "živi", očito nije sve u redu, točnije malo što je, ako je uopće išta iole i bilo i jest "u redu".

S obzirom na okolnosti, I. tužitelj bi se usudio tvrditi da takve vrste blago kazano "propusta" tuženika nisu bile "privilegij" "samo" ovih tužitelja, radi se općoj bilo razno ideološkoj zadojenosti i zatucanosti bilo o bestidnoj indolentnosti i nezainteresiranosti, nedostatku bilo kakve brige, empatije, osjećaja, svijesti, savjesti i odgovornosti za živote i postojanje mladih ljudi koji provode većinu svoga "života" u njihovome kp tzv elite neodgoj(e)nome domu i koji su im i na neki i na mnoge načine povjereni na brigu, skrb, čuvanje, odgoj i obrazovanje.

Propusti tuženika su tim apsolutno nemjerljivo strašniji, veći, gori i daleko bezobzirniji, jer oni niti **NAKON** upozorenja I. tužitelja na **STVARNE** okolnosti u kojima II. tužiteljica godinama "živi", **NE "SAMO' DA APSOLUTNO OČITO NISU NIŠTA PODUZELI**, nego su doslovno našutirali nogom u dupe oca toga istoga otetoga i godinama zlostavljanoga djeteta, doslovno ga istjerali iz škole koju pohađa njegovo dijete, kao da je tamo došla nekakva hodajuća prijetnja sa mačetom, a ne zabrinuti otac učenika sa iskrenom zamolbom za otvorenim razgovorom.

Dakle, umjesto da su barem nakon što ih je otac bio upozorio na stvarno stanje stvari, barem malo pomnije istražili i porazgovarali bilo sa djetetom, bilo sa njegovim ocem, zatražili ga dodatne informacije pa i dokaze ukoliko su ga smatrali potpuno nevjerodostojnim, ili sa sudom koji je donosio Presude ili vještacima, nakon toga sukladno zakonu i svojem "elitnome" samonazivanju **OBAVIJESTILI** o pravom činjeničnom stanju nadležne institucije, što su tuženici zapravo napravili!?!

A zašto i bi na bilo koji način čuli i doživjeli oca što im ima za reći, kada su tuženici u skladu sa svojim intelektualno – moralnim napretkom smatrali bitnim već unaprijed obilježiti ga ne samo kao drugotnoga, nego kao potpuno nebitnoga, nevažnoga, nevažećega, irelevantnoga, suvišnoga, potpuno iznegiranoga i sasvim i posve i potpuno nepostojećega roditelja!

U konačnici, te su svoje višegodišnje propuste očito namjeravali zataškati tako što će ocu djeteta najstrože zabraniti bilo kakve informacije o djetetu, zabraniti mu uopće i pristup školi a kamoli što drugo mu omogućiti, pri tome istovremeno sve svoje resurse staviti na raspologanje duboko, teško i trajno bolesnim i poremećenim, teško umno poremećenim, planovima i namjerama koje je protumajka davnih dana naumila izvršiti sa tim djetetom.

10. Dakle, II. tužiteljica je prošla svoje srednjoškolsko **ČITAVO "OBRAZOVANJE"**, a da vrsni učitelji, uz još vrsnijega ravnatelja, vrsnu tankoćutno - pronicljivu psihologinju i ostale nadnaravne službe ove tobože "elitne" obrazovne ustanove, **NISU** ustanovili da u svojim klupama imaju učenicu koja je žrtva, žrtva **D E S E T L J E T N O G A** brutalnoga svakovrsnoga podmukloga nasilja i zlostavljanja!!!

Nasilja i zlostavljanja iza kojega možda ne ostaju odmah vidljive masnice i podljevi, ali zato ostaju rupe, crnine, mrak, nezamislive obmane i košmar u dušama i psihi tih žrtava.

Sve navedeno ovi "elitni" kako se vole hvaliti **PROSVIJET(L)NI** djelatnici, u stvarnosti bezlični upitnoga morala "izgleda" bez iti malo srama i stida, **NISU** uspjeli primjetiti kod ove učenice njihove elitne škole, ili su se samo vješto pravili takvima, da ništa ne primjećuju i zamjećuju, ne zna se što je gore, podmuklije i odvratnije.

Toliko su em stručni em pronicljivi em brižni em osjećajni ovi tuženici, da navedene činjenice nisu uspjeli primjetiti kod II. tužiteljice **NITI NAKON** što ih je otac djeteta izričito, još jednom, **IZRIČITO** upozorio na takvo što, takvo što notorno i naočigledno!!

O takvim se to samo vrsnim stručnjacima i obrazovnim djelatnicima ovdje radi, da su izgleda poduzeli sve što je u njihovoj moći, i puno više, da se iluzija o brižnoj majčici II. tužiteljice ne bi gdje rasprsnula kao balon od sapunice, ponajprije u svijesti same II. tužiteljice potpuno i do boli ispranoga mozga, naspram koje je prosječni žitelj Sjeverne Koreje posve slobodna i slobodnomisleća osoba širokih nazora.

A da se inače obrazovni djelatnici naprosto vole praviti mutavima, jel ima boljega dokaza od toliko slučajeva koji su uspjeli izaći u javnost, gdje djelatnici škola umjesto da poduzmu sve kako bi zaštitili žrtve, **MANJU I VEĆU DJECU** koja su im povjerena, od bilo koje vrste nasilja i zlostavljanja, što oni zapravo čine, **PA IZ PETNIH ŽILA PODUZIMAJU SVE KAKO BI NASILJE OSTALO NEOTKRIVENO, RELATIVIZIRANO, IZNEGIRANO I JAKO DOBRO ZATAŠKANO!**

Bez obzira iz kojeg pravca zlostavljanje i zanemarivanje dolazilo, bilo od strane djelatnika škola, bilo ono vršnjačko, ili od strane roditelja.

Vjerojatno nije nikako ravnatelju škole zgodno da on tu ima neke "skandalčiće", pa je tako po svemu sudeći i ovaj I. tuženi ravnatelj zaključio da mu je najbolje ne talasati puno, a onoga koji bi to pokušao, njemu rogom u dupe kroz zatvorena vrata, sa jednim posve demokratsko posve nediskriminatorno posve nenacističkim HALT! natpisom.

Ali kada se onako smoltolk priča sa njim, njemu su sigurno djeca na prvom mjestu, i njihova sigurnost, prava i interesi, u to uopće ne treba sumnjati, licemjerje na elite.

Stoga, da se ne radi o nikakvome nehaju, jel ima boljega dokaza, na koji način su ispratili oca toga djeteta, kada se je doslovno jedva uspio pojaviti na vratima škole, s obzirom na to koji pakao trpi godinama radi kriminalno mafijaškoga podmetanja tzv "majke" djeteta, a i nekih drugih "državnih" službi, koje obavljaju svoj "posao", nešto kao i ovi "elitni" obrazovatelji.

11. Završno, svrha i smisao bilo koje obrazovne ustanove, pa tako niti posebno ove, tobožnje "elitne", nije da dijete natjera da mahnito buba gradiva koja su stavljena pred njega, nego da i štite i odgajaju tu djecu u cjelovite i psihički zdrave i stabilne osobe.

II. tužiteljica nakon 4. - godišnjega školovanja i pune "brige" i "skrbi" nesebično dane i pružene od strane ovih tuženika, ne "samo" da nije cjelovita osoba, nego nije niti psihički, niti mentalno, niti emocionalno niti stabilna još manje zdrava osoba.

Štoviše, njeno i psihičko i emocionalno stanje i zdravlje ne samo da nije ostalo isto, nego je drastično progrediralo u odnosu kada je tek krenula u tu "elitnu" obrazovnu ustanovu.

Za svo to vrijeme, sve te 4 godine, i ravnatelj i školski psiho su radili što ono, pa rašpali nokte i dogovarali intervjue za TV, osim što su uvijek bili u niskom startu kako bi s lanca pustili bijesne pse na razne ugroze po sigurnost djece i škole čim bi se iti malo približili njihovim vratima, kao što su na primjer očevi djece koja pohađaju tu školu.

Stoga je očito da tuženici tijekom godina ne samo da II. tužiteljici nisu pružili apsolutno nikakvu brigu, skrb niti pomoć u njenim krajnje očito nenormalnim životnim okolnostima, nego štoviše i dapače, aktivno su i iznimno podmuklo sudjelovali u uništavanju i demoliravanju njenoga ionako već teško napadnutoga i ranjenoga psihičkoga, mentalnoga i emocionalnoga stanja i zdravlja.

Gdje u svemu tome, kao iole odgovorne, razumne i navodno upravo u tu svrhu obrazovane odrasle osobe, ne da "samo" da nisu iole adekvatno prijavili očito zlostavljanje učenice njihove škole, nego su štoviše vrlo aktivno sve svoje resurse stavili u svrhu zataškavanja i prikrivanja takvog čeg, pri tome i štiteći i podržavajući **ZLOSTAVLJAČA** u njegovim zlodjelima, planovima i naumima, a sve na životnu, nepopravljivu i upravo nesagledivu štetu malodobnoga djeteta, učenice njihove škole!

Prvenstveno i najviše od svega, tuženici se očito nisu niti potrudili kako bi tužiteljici pružili barem kakvu takvu sigurnost i zaštitu, kako za vrijeme boravka u samoj školi, tako i posredno na način da barem donekle znaju gdje su, sa kime i čime su okružena, što rade i što trpe djeca dok nisu u školi.

Tuženici sve navedeno ne samo da su svjesno i namjerno grubo propustili napraviti, nego su se očito isto tako svjesno i namjerno stavili u službu organiziranoga kriminala najgore vrste kao i u službu teških i psihičkih i naročito moralnih poremećaja antimajke II. tužiteljice.

"Osim", "osim" što "izgleda" da tuženike pri svemu tome nije bilo niti najmanje briga niti to što sa takvim svojim postupanjem izravno grubo krše Zakon, Ustav, međunarodne Konvencije kao i višestruko potvrđivane pravomoćne sudske Presude, unatoč ponavljanim zamolbama i ukazivanjima tužitelja da to ne čine.

12. Zbog svega navedenoga, tužitelji predlažu da sud nakon provedenog dokaznog postupka donese slijedeću

P r e s u d u

Nalaže se I. tuženiku Nikoli Dmitroviću, II. tuženoj Sanji Vučetić (i ili Zrinki Pandžić), III. tuženoj XV. gimnaziji i IV. tuženome gradu Zagrebu da tužiteljima Tomasu i Kristini Lavin, Remetinečki Gaj 27 b, 10 020 Zagreb, na ime naknade neimovinske štete – povrede prava osobnosti, solidarno isplate novčani iznos od 50.000,00 eura uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena počev od dana podnošenja tužbe sve do konačne isplate.

Nalaže se I. tuženiku Nikoli Dmitroviću, II. tuženoj Sanji Vučetić (i ili Zrinki Pandžić), III. tuženoj XV. gimnaziji i IV. tuženome gradu Zagrebu da nadoknadi tužitelju Tomasu Lavinu, Remetinečki Gaj 27 b, Zagreb, troškove postupka uvećane za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena počev od donošenja prvostupanjske presude sve do konačne isplate.

U Zagrebu, dana 09.09.2025. godine

Tužitelj
Tomas Lavin